

توافقی که صدای کسی را درنیآورد!

از کنار موضوع توافق دیروز ایران و آژانس به سادگی نگذرید. در میان خطوط بیانیه پایانی که صادر شده و بین کلمات و واژگان رسمی و خشک می‌توان یک جمله خودمانی و دم دستی را استخراج نمود و روی طاقچه گذاشت: «سیاست و مدیریت عرصه واقعیت هاست نه شعارهای گنگ و پوچ تریبونی.»

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، آنهایی که بیانیه پایانی را مطالعه کردند نخستین سوالی که در ذهن شان شکل گرفته این بوده که چرا اگر همین بیانیه در دولت قبلی منتشر می‌شد حسن روحانی و اعوان و انصارش متهم به وادادگی و خود فروشی می‌شدند اما اکنون صدایی از کسی بلند نشده است؟

ضمن آنکه فراموش نباید کرد تمام اقدامات سازمان انرژی اتمی در ایجاد محدودیت برای بازرسان آژانس عطف به مصوبه هسته‌ای مجلس به اصطلاح انقلابی بوده است. هرچند تمام نماینده‌های انقلابی مجلس دیروز نه توثیت زدند و نه مصاحبه کردند در حالی که بیانیه پایانی در تضاد کامل با مصوبه مذکور بود و لاغیر! چه در دولت روحانی و چه در دولت رئیسی حتما بایستی طرفدار تعامل با دنیا بر اساس عزت و حکمت بود ولی اگر چنین تعاملات و تفاهماتی لازم و حیاتی است چرا آن بندگان خدا یعنی علی اکبر صالحی و محمد جواد ظریف را تهدید به بتن ریختن بر روی پیکرشان می‌کردید؟!